

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 14/06/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: «Θέμα διεκδίκησης της εκκλησιαστικής περιουσίας σε περίπτωση που κοπεί η μισθοδοσία των κληρικών αναφέρει σε βιβλίο του ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/ση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462 ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «**Η ΑΥΓΗ**», της **28/05/2016**.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ «ΚΡΥΦΟ ΒΙΒΛΙΟ» ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Έτοιμοι για διεκδίκηση «εκκλησιαστικής περιουσίας» αν κοπεί η μισθοδοσία

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

»Ένα... πάγιο θέμα των σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας, αυτό της εκκλησιαστικής περιουσίας, έθεσε ο αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος την περασμένη Δευτέρα στον Βόλο, ανοίγοντας ταυτοχρόνως και θέμα μισθοδοσίας των κληρικών.

Πώς ακριβώς το είπε; Η εκκλησιαστική περιουσία, τόνισε, «είναι δική μας, δεν ανήκει στο κράτος, δεν πωλείται, δεν υποθηκεύεται. Η ίδια η Εκκλησία θα τη διαχειριστεί...», προειδοποίησε. Ενώ μίλησε σύμφωνα με την ιστοσελίδα της Μητρόπολης Δημητριάδος και για όσα προγραμματίζεται όπως γράφει η εν λόγω ιστοσελίδα να υλοποιηθούν στο μέλλον, όπως η απώλεια του δημοσίου χαρακτήρα της Εκκλησίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται, αλλά και η διακοπή της μισθοδοσίας του κλήρου.

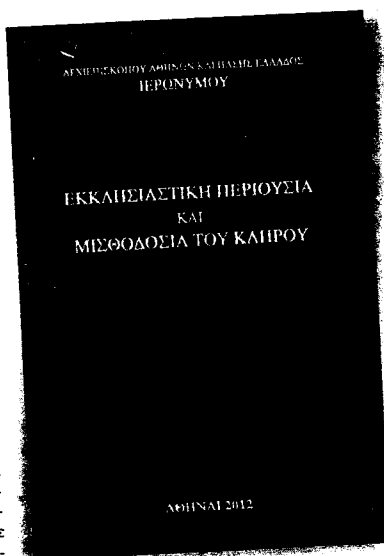
Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι ή πους είχε στο μυαλό του ο αρχιεπίσκοπος όταν μιλούσε για την απώλεια του δημοσίου χαρακτήρα της Εκκλησίας, ένα όμως είναι βέβαιο: ότι αυτές είναι οι διαχρονικές απόψεις του. «Κέρβερος» στο θέμα της εκκλησιαστικής περιουσίας, παράλληλα αντιτίθεται σε οποιαδήποτε σκέψη για διακοπή της μισθοδοσίας από το κράτος.

Αναλυτικά επιχειρηματολογεί, φάσκει στοιχεία, προκειμένου να αποδείξει ότι η εκκλησιαστική περιουσία είναι (ή ήταν) δυσθεώρητης αξίας. Και αυτό, με σκοπό να κόψει στη... ρίζα οποιαδήποτε συζήτηση για διακοπή της μισθοδοσίας των κληρικών από το κράτος, καθώς κάτι τέτοιο θα προϋπέθετε την επιστροφή στην Εκκλησία «όλης της δημευθείσης περιουσίας της», όπως ισχυρίζεται. Ενώ, συν τοις άλλοις, η... εναπομείνασα περιουσία αποτελεί επιχείρημα για το κοινωνικό έργο που επιτελεί η Εκκλησία ιδίως την εποχή που διανύουμε.

Οι απόψεις αυτές του κ. Ιερώνυμου είναι... κρυμμένες στο βιβλίο του, «Εκκλησιαστική περιουσία και μισθοδοσία του κλήρου» (εκδόσεις Φίλοι Κέντρου Εκκλησιαστικής Διακονίας Οικοφύτων Βοιωτίας), από όπου κατάγεται ως γνωστόν ο σημερινός αρχιεπίσκοπος. Και υποστηρίζει πως είναι κρυμμένες, γιατί το βιβλίο έχει εξαντληθεί, παρότι αποτελεί έκδοση του 2012. Δεν υπάρχει ούτε στο βιβλιοπωλείο της Εκκλησίας της Ελλάδος, ούτε στα εκκλησιαστικά βιβλιοπωλεία, ούτε καν στην βιβλιοθήκη της Αρχιεπισκοπής.

Υπό... απόσυρση

Γιατί το συγκεκριμένο πόνημα είναι... υπό απόσυρση δεν το γνωρίζουμε. Παρά ταύτα, δεν είναι και... άφαντο! Από την ανάγνωση του οποί-

Επιδιώκοντας
συνέχιση
της μισθοδοσίας
του κλήρου,
ανοίγει παράθυρο
νομικών διεκδικήσεων

»Αν αναλάβουμε τη μισθοδοσία των κληρικών, πρέπει να επιστραφεί στην Εκκλησία όλη η δημευθείσα περιουσία της» έγραφε το 2012 ο αρχιεπίσκοπος σε ένα εξαφανισμένο ακόμα και από τη βιβλιοθήκη της Αρχιεπισκοπής βιβλίο, όπου επιχειρεί να τεκμηριώσει ότι έχει «λεηλατηθεί» το... 96% της περιουσίας!

ου αναδεικνύεται ο ισχυρισμός ότι σχεδόν κάθε γωνιά της Αττικής, αλλά και όχι μόνον, είναι παλιά εκκλησιαστική γη, που το κράτος έχει υφαρπάξει - με ό,τι μπορεί αυτό να σημαίνει η προειδοποίηση αυτή...

Άλλωστε, «το 96% αυτής της περιουσίας σχεδόν λεηλατήθηκε ή εξυπρέτησε μερικούς 'καταφερτζήδες και τσαρλατάνους' που δυστυχώς καπιτλεθήκαν τα ιερά. Διασώζεται μόνον το 4% αυτής της περιουσίας». Τώρα πόθεν προκύπτει ότι όντως η Εκκλησία μέσω των χιλιάδων διαφορετικών νομικών προσώπων της (εκκλησίες, μονές, ιδρύματα κ.ά.) διέθετε και απώλεσε το 96% της περιουσίας της και κυρίως, βάσει ποιων τίτλων πιστοποιείται αυτό, είναι φυσικά κάτι που η Εκκλησία πρέπει να αποδείξει.

Η τρόικα του Μακαριστού
Σεραφείμ και
η... «επιδρομή» Τρίτση

Χαρακτηριστικά είναι επιπλέον η φρασεολογία που χρησιμοποιεί ο κ.

Ιερώνυμος για την άλλη πλευρά: Και στις τέσσερις αναφορές που κάνει στο βιβλίο, για την απόπειρα του μακαρίτη Αντώνη Τρίτση, να διευθετήσει το ζήτημα το 1987, κάνει λόγο για «επιδρομή». Εις βάρος της Εκκλησίας εννοείται. Υπενθυμίζεται ότι ο τότε αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ είχε διακρίνει μια... τρόικα νέων, δυναμικών αρχιερέων, προκειμένου να τον στηρίξουν στον «πόλεμο» κατά του υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Αυτοί ήταν ο νυν αρχιεπίσκοπος, ο προκατόχος του Χριστόδουλος, και ο σημερινός μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμος.

Ενώ, παράλληλα, με την περίοδο Τρίτση, κάνει επίσης εκτενή αναφορά στα καθεστώτα εκείνα που στέρξαν την Εκκλησία από την περιουσία της, όπως ο βασιλιάς Όθωνας και η αντιβασιλεία, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, η χούντα. Και σε μια γενικότερη αναφορά, «η Πολιτεία σε ώρες κρίσιμες για την Εκκλησία, κινούμενη από διάφορες σκοπιμότητες, συχνά έδρασε αυθαίρετα, αντικανονικά και παράνομα εις βάρος της και υπήρξε καθ' ολοκληρίαν ασυνετής».

Η «ΤΑΜΠΑΚΙΕΡΑ» (στο όνομα της παράδοσης)

Αξιοποίηση της περιουσίας της θέλει η Εκκλησία

»Τη θέση του για το θέμα της μισθοδοσίας των κληρικών την εξηγεί στον επίλογο του βιβλίου: «Ακούγονται σήμερα», αναφέρει, «κλείστες όσες φωνές από διάφορους χώρους για διακοπή της μισθοδοσίας του κλήρου εκ μέρους του Δημοσίου. Δεν γνωρίζω αν θα υπάρξει κυβέρνηση που θα επιχειρούσε το τόλμημα αυτό, ωθώντας σε δεινή περιπέτεια περίπου 10.000 οικογένειες και προσθέτοντας σωρεία προβλημάτων στα ήδη υπερπλεονάζοντα. Αυτό ασφαλώς», προσθέτει, «προϋποθέτει την επιστροφή όλης της δημευθείσης περιουσίας της».

Αλλά προτού κάποια κυβέρνηση ανοίξει τον διάλογο για το θέμα, ο αρχιεπίσκοπος αντιπροτείνει, συμβουλεύει «να συνεχίσουμε τη ζωή μας και την παράδοσή μας, χω-

ρίς να προσθέσουμε προβλήματα άλλα στον ταλαιπωρημένο αυτό τόπο».

Εν κατακλείδι, και αυτό το 4% της περιουσίας της μπορεί να είναι «λίγο, αλλά (είναι και) πολύ για να σηκώσει αυτήν την ώρα το βάρος και να ανακουφίσει τον λαό μας και την πατρίδα μας. Αυτό το υπόλοιπον της περιουσίας μας να αξιοποιηθεί καταλλήλως, ευπρεπώς και με διαφάνεια. Τα προϊόντα από αυτή την αξιοποίηση θα προσριζονται σε έργα διακονίας και φροντίδας των ευπαθών ομάδων της κοινωνίας μας και την εξυπηρέτηση του ανθρωπίνου προσώπου. Ως Αρχιεπίσκοπος αυτής της χώρας, αυτήν την δεύτερη πρόταση έχω να παρουσιάσω», σημειώνει μεσοσύνης της οικονομικής κρίσης.

«Δικά τους»
από τα νοσοκομεία ως
την αμερικανική πρεσβεία

Η περίπτωση της Μονής Πετράκη, που, όχι τυχαία ασφαλώς, παραθέτει ο κ. Ιερώνυμος στο παράρτημα του 239 σελίδου βιβλίου είναι χαρακτηριστική των απόψεων που συναντά κανείς στους εκκλησιαστικούς κύκλους. Η οποία (Μονή) ανταποκρινόμενη στις ανάγκες της Παλιγγενεσίας, προχώρησε, όπως γράφει, σε σειρά σημαντικών «προσφορών».

Ιδιοκτησίας της Μ. Πετράκη ήταν, ο χώρος, έτσι, που βρίσκεται η σημερινή Εθνική Πινακοθήκη, το Μέγαρο Μουσικής, η Αμερικανική πρεσβεία, το Πολεμικό Μουσείο, η Ακαδημία Αθηνών και η Εθνική Βιβλιοθήκη, το Πολυτεχνείο της οδού Πατισίων, η Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή, τα όλη Παγκράτιου και Συγγρού, ακόμη σχεδόν όλα τα νοσοκομεία της Αθήνας (Ναυτικό, Ευαγγελισμός, ΝΙΜΤΕ, Παιδών, Λαϊκό, Συγγρού, Σωτηρία, Αιγινήτειο, Αρεταίειο, Αλεξάνδρα, Ασκληπιείο Βούλας), αλλά και το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. («Είστε φιλοξενούμενοι» είχε πει μάλλον χιουμοριστικά ο κ. Ιερώνυμος στον τότε υπουργό Νίκο Δένδια, κατά τη διάρκεια επίσκεψης του πρώτου στο υπουργείο).

Τούτο σημαίνει ότι μπορεί η Εκκλησία να θέλσει να τη διεκδικήσει πίσω; Παρ' ό,τι ο κ. Ιερώνυμος κάνει σαφή διαχωρισμό μεταξύ των «προσφορών» (που είναι όλες οι παραπάνω εκτάσεις) και των εκτάσεων, που αφαιρέθηκαν «βίαια», όπως υποστηρίζει, από την Εκκλησία, είναι απορίας άξιον πάντως γιατί τότε παραθέτει τον αναλυτικό κατάλογο των παλαιότερων «προσφορών» της Μονής Πετράκη.

Δίνει όμως και ένα παράδειγμα υφαρπαγής περιουσίας: ερήμην της Μονής Πετράκη γίνεται ανταλλαγή εκτάσεων, μεταξύ ενός οικοπέδου πέντε στρεμμάτων στην οδό Δεινοκράτους στο Κολωνάκι και των 2.689 στρεμμάτων, ιδιοκτησίας της Μονής, στη Βάρη, όπου εγκαταστάθηκε η Σχολή Ευελπίδων. Τα συμβόλαια αυτά «πάσχουν από ακυρότητα» αποφανίνεται ο αρχιεπίσκοπος, ανοίγοντας πιθανώς «παράθυρο» για μελλοντική νομική διεκδίκηση. Ανταλλαγή για την οποία ο νυν αρχιεπίσκοπος μέμφεται το «δικτατορικό καθεστώς» (η πράξη έγινε το 1971) αλλά και την «εκκλησιαστική ηγεσία» της εποχής, με άλλα λόγια την συνοχή του τότε αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Στο παράρτημα του βιβλίου βρίσκει κανείς αναλυτικά περιουσιακά στοιχεία για τις Μονές της Βοιωτίας (στοιχεία που συνέλεξε προφανώς όταν ήταν ο τοπικός μητροπολίτης). Θα άξιζε, πάντως, ελεγκτικοί μηχανισμοί του Δημοσίου να δουν πού κατέληξαν διάφορα εκκλησιαστικά οικόπεδα.